

Diplomní práce: HOLEŠOVICE – COWORKINGOVÉ CENTRUM

Atelier: Ján Stempel, FA ČVUT– zimní semestr 2019

Autor projektu: Kyrylo Malchenko

Autor posudku: Jan Holna

Kyrylova diplomní práce zpracovává moderní téma coworkingových center, které v současné době hojně přispívají ke zrodu nových firem a produktů. Osobně považuji tuto formu administrativních budov za velmi zajímavou alternativu ke klasickým kancelářím. Vzhledem k tomu, že zde nacházejí útočiště malé, často jednočlenné firmy, které, o co mají méně potřeb na zázemí a plochu, o to více požadují flexibilitu, provázanost a neotřelost umístěných typů prostor, musejí taková centra mít vedle čistě kancelářské funkce také řadu provozů, které pomáhají, pokud možno atraktivní formou, budovat obchodní vazby, nahrazovat nedostatečné individuální zázemí a starat se i o přiměřenou relaxaci svých residentů. Málokdo si také uvědomuje, že jde o velmi komplikovaný přesně nastavený mikroorganismus, který před samotným návrhem, vyžaduje mnohé analýzy, a to spíše než urbanistické, tak ekonomické a sociologické. Celé toto zmiňuji proto, aby bylo zřejmé, že tuto základní premisu si musí každý autor takového centra uvědomit. Jeho návrh by měl takovou myšlenku ctít a co nejvíc respektovat. Z místa vytěžit nejen jeho kapacitní předpoklady (tak jak tomu nezřídka bývá při projektu klasické komerční nájemní administrativní budovy) ale zajímat si i o nastavení zmiňovaného mikroorganismu. Funkce domu cizelovat vzhledem k požadavkům místní komunity, vnitřní systém uzpůsobit nárokům pečlivě sestavenému modelu typického residenta a v neposlední řadě, vtáhnout do systému i okolí stavby.

Diplomní práce má pečlivě zpracovanou zjišťovací část. Jsou zde presentovány všechny dostupné urbanistické materiály, dokumentován historický vývoj lokality i uvedeny příklady, které mohou složit jako východiska nebo inspirace pro návrh. Ale... I když nevím, do jaké míry student určuje rozsah a zaměření těchto analýz, musím zmínit můj pocit. Nemyslím, že je dobře, že z nich projekt může čerpat jen údaje o kapacitách. Totiž to důležité, k čemu by měly být směřovány a co jsem před malou chvílí uvedl, se mi v projektu nedaří najít. Jednoduše řečeno, chybí mi rozbor proč mít na místě coworkingové centrum, pro koho by mělo být a co by mělo svým residentům, ale i svému okolí, přinášet. Jsem si jistý, že takový rozbor autora by vnesl do návrhu nejen nové podněty, ale zároveň by zkonstruoval promyšlené libreto, ze kterého by mohla čerpat nejen dispozice, ale také architektonické ztvárnění domu a jeho návaznosti na okolí.

Opustím-li, prozatím, teorii typologie domu a začnu-li se věnovat formálně výběru místa pro projekt, musím Kyryla pochválit za velmi správnou volbu. Před většími plochami, které také byly v jeho hledáčku, jako místa pro diplomní projekt, dostala přednost parcela menší, avšak měřítkem vhodnější pro zpracování v „jednomužném týmu“ v daném čase. Autor toho využil k návrhu, ze kterého je cítit lehkost, grafická čistota, a je zřetelné, že měl čas si některé části promýšlet, aby nepůsobily upachtěně a navrhované narychlo. Líbí se mi, že dům má reálné základy a oproti jiným, spíše diplomním „vizím“ než projektům, si dokážu představit jeho stavbu.

Přes předchozí lamentování nad nedostatečným rozbohem východisek a směrů, je funkční schéma objektu přesvědčivé a u některých řešení, ke kterým mám zprvu výhrady (jako například umístění

servisního patra do druhého podlaží, nebo relaxace pod střechu) svůj postoj měním a opatrně souhlasím.

Je mi příjemné i architektonické ztvárnění domu. Které se nesnaží prvoplánově zaujmout, a přijímá funkci řadového městského domu, který své sousedy nesráží, ale podporuje. Mám radost z jemně vyvážených výšek domu a upřednostnění kultivované rozehranosti říms, před slepým navazováním v praxi tolik žádaným našimi oblíbenými filozofy z památkových úřadů.

Bohužel, po bližším zkoumání, začínám tušit, že ona zmiňovaná lehkost, je mnohdy převlečená neochota zpracovávat detail dál. A já jen spekuluji, zda to není přeci jen nakonec v nedostatku času, nebo v nezkušenosti, nebo jen v prostém spokojení se s mírou dosaženého výsledku.

Při podrobném studiu diplomní práce mi chybí ona osnova, libreto, příběh, který by dostal projekt z formy, která jen vyplňuje proluku líbivým tématem a čistě navrženými dispozicemi do stavu, kdy si řeknu, že tenhle dům tam sedne jak facka na zadek, nebo že funkcí kultivuje nejen sebe, ale i své okolí.

Nevím do jaké míry je to chybou zadání, nebo vůlí studenta, ale neřešení plochy dvora, která v reálu k pozemku proluky patří, a která by, minimálně návrh přízemí, mohla posunout o několik levelů výš, je velká škoda. Nemyslím teď na návrhem znemožněný vjezd ke dvornímu objektu, což by v reálu vůbec nešlo, myslím na onu tolikrát zmiňovanou provázanost k okolí. Myslím tu přílišnou sevřenost do obdélníku staveniště, uzavřenost, která jde přímo proti názvu toho, co se v domě má dít. Coworking – spolupráce.

I přes to, že tato nová forma administrativy má řadu specifíků, myslím, že mnohé standardy klasických kanceláří, nebo objektů v proluce, musí dispozice a konstrukce domu přijmout. Vstupní prostor úzkým koridorem a „zadržnost“ vstupu do výtahu a schodiště, která krom jiného nepřispívá k bezpečnosti a přehlednosti, nevytváří dostatečně reprezentativní vstup pro hlavní funkci domu. Přidružený prostor kavárny, dle mého, nenahrazuje funkci vstupní haly, a mám za to, že by v navrženém objemu přicházející návštěvníky nejspíš dost rušil. Přestože reprezentativní společenské akce a fitness patří do skupiny „odpočinek“, není dobré je kombinovat. Proto bych se rozhodl mít pod střechou buď tělocvičnu, nebo společenský reprezentativní prostor. Kombinace obojího není funkční. Konstrukční výška patra tři metry (u typických kanceláří je standard 3,8 m) znemožní instalaci některých důležitých standardních technologií. A když už jsme u technologie, prostoru pro ní, je málo a její umístění při fasádě do ulice není dobré. V reálu by zázemí kavárny bylo asi poddimenzované, ale mně spíš vadí absolutně neřešené odpadky. Není pro ně zvolená trasa ani místo, kde by byly uskladněny.

Přes nedostatky je diplomní projekt řešen suverénně a přesvědčivě. Jsem si vědom toho, že mnoho mých výtek lze přičíst na vrub prozatímních zkušeností studenta. Že některá řešení podlehla čistotě celku, nebo správně zvolenému měřítku rozsahu práce.

Navrhuji stupeň hodnocení

C

Jan Holna

27. ledna 2019

